

Багато батьків перебувають перед важким вибором: відправляти дитину в перший клас або все ж ще на рік залишити в дитячому саду. Хтось вважає, раз дитині 6 років, то, звичайно пора, хтось вважає, що в 6 років в школу йти рано і продовжує дитинство ще на рік. Тут теж потрібно дуже уважно та акуратно, тому дитина може пересидіти й потім йому просто буде нецікаво в школі.

Найбільша кількість питань з цього приводу найчастіше виникає у батьків літніх дітей. Також багато батьків турбуються про те, чи готова їх дитина до школи в інтелектуальному плані. Найбільш важливою складовою готовності до шкільного навчання є психологічна. Саме на цьому мені хотілося б зупинитися докладніше.

Психологічна готовність до школи — комплекс психічних якостей, необхідних дитині для успішного початку навчання в школі.

СКЛАДОВІ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ГОТОВНОСТІ:

1. **Мотиваційна готовність** — позитивне ставлення до школи та бажання вчитися.

Не забувайте, що Ви готуєте Вашу дитину в першу чергу навіть не до навчання, а до отримання нових знань. Якщо для Вашого малюка

школа — це нові друзі, красиві зошити, незалежність від батьків і нічого більше, якщо він всією душею прагне в цю будівлю лише тому, що там, наприклад, годують булочками та можна замість обридлого компоту пити чай, а про таку жахливу річ, як тиха година вдень, ніхто не згадує, то ... мотиваційна готовність — це те, що у Вашої дитини поки відсутнє.

Пам'ятайте, що мотиваційна готовність до школи — це в першу чергу готовність до навчальної діяльності.

2. **Вольова готовність** — досить високий рівень розвитку довільної поведінки. Говорячи науковою мовою, вольова готовність малюка оцінюється через його здатність ставити мету, описувати план дій для її досягнення, рухатися до поставлених перед собою цілей, можливо, поступаючись чимось менш важливим, і, в кінцевому підсумку, об'єктивно оцінювати результат. Наприклад, чи здатна Ваша дитина спочатку застелити ліжко, а вже потім грати в конструктор? Чи може вона відкласти перегляд улюбленого мультфільму заради допомоги мамі? І якщо так, то навіщо вона це робить? Зі страху перед батьками? З почуття повної довіри — раз сказали, значить треба? Чи тому, що вже сама здатна оцінити свої дії та зрозуміти, коли краще чимось поступитися, а коли можна і розслабитися.
3. **Комунікативна готовність** — здатність встановлювати відносини з однолітками, готовність до спільної діяльності та ставлення до вчителя, як до дорослого. Тут будуть корисні розповіді про те, хто такий вчитель і чим він займається.
4. **Інтелектуальна готовність** — достатній рівень розвитку мислення, пам'яті, уваги та ін., наявність певного запасу знань і умінь.

ЩО ПОВИНЕН ЗНАТИ МАЙБУТНІЙ ПЕРШОКЛАСНИК:

1. Дата народження
2. Власне ім'я, по батькові, прізвище і дані батьків
3. Назва міста, країни, в якій живе
4. Домашня адреса
5. Домашні та дикі тварини
6. Пори року, їх послідовність

7. Розрізняти різні частини доби (ранок, обід, вечір, ніч)
8. Кольори, назви основних геометричних фігур, їх величину (більше, менше, вище, нижче і т.д.)
9. Мати просторові уявлення: право-ліво, вгору-вниз, навскоси, під, над, між і ін.
10. Основні узагальнювальні поняття: меблі, посуд, одяг, рослини, транспорт, професії та т.д.

ЩО ПОВИНЕН УМІТИ МАЙБУТНІЙ ПЕРШОКЛАСНИК?

1. Самостійно обслуговувати себе (зав'язувати шнурівки, застібати гудзики, прибирати своє місце і т.д.)
2. Користуватися ножицями (вирізати різні фігури)
3. Займатися самостійно справою, що вимагає зосередженості протягом 30 хвилин
4. Складати розповіді за картинкою не коротші, ніж із 5 речень
5. Читати напам'ять вірші
6. Рахувати до 10 і назад
7. Малювати та прикрашати
8. Збирати розрізану картинку не менше ніж з 5 частин
9. Порівнювати, виключати зайве, робити висновки
10. Розуміти й точно виконувати словесну інструкцію

РЕКОМЕНДАЦІЇ БАТЬКАМ МАЙБУТНІХ ПЕРШОКЛАСНИКІВ.

- Розвивайте наполегливість, працьовитість дитини, вміння доводити справу до кінця.
- Формуйте у неї розумові здібності, спостережливість, допитливість, інтерес до пізнання навколишнього.
- Загадуйте дитині загадки, складайте їх разом з нею, проводьте елементарні досліди. Нехай дитина міркує вголос. По можливості не давайте дитині готових відповідей, змушуйте його міркувати, досліджувати.

- Ставте дитину перед проблемними ситуаціями, наприклад, запропонуйте їй з'ясувати, чому вчора можна було ліпити снігову бабу зі снігу, а сьогодні ні.
- Розмовляйте про прочитані книги, спробуйте з'ясувати, як дитина зрозуміла їх зміст, чи зуміла вдатися в причинний зв'язок подій, чи правильно оцінювала вчинки дійових осіб, здатна довести, чому одних героїв вона засуджує, інших схвалює.
- Допоможіть своїй дитині опанувати інформацію, яка дозволить їй не розгубитися в суспільстві.
- Привчайте дитину утримувати свої речі в порядку.
- Не лякайте дитину труднощами та невдачами в школі.
- Навчіть дитину правильно реагувати на невдачі.
- Допоможіть дитині знайти почуття впевненості в собі.
- Привчайте дитину до самостійності.
- Вчіть дитину відчувати та дивуватися, заохочуйте її допитливість.
- Прагніть зробити корисною кожен мить спілкування з дитиною.

Якщо дитина не вміє читати та писати — це не біда, цього навчить вчитель. Основним показником готовності до шкільного навчання є соціалізація дитини в суспільстві та вміння вибудовувати взаємини з однолітками й дорослими; вміння чути та слухати дорослу людину та виконувати завдання за інструкцією.

У будь-якому випадку, відправляти дитину в школу чи ні — це ваш вибір і ваша відповідальність, батьки. Тому дбайте про себе і своїх дітей.

Психолог КЗ «ЛСШ І-ІІІ ст.№8»
Олена Литвінець